

164

tib; lūtis aduos uenit aliquā in ecclā capiūb' p̄fessui fuit
 accepta aū licentia p̄ hoc bieutū. sib' nra obediēta
 sati modeste convīsat' est p̄mpt' ad omēm obediētā r̄
 humilitatē. Hūc aū nulla leuitate ducit' s; quādā ne
 cessitate sic nob̄ secreto indicauit cōpūt' desidiat cl̄ ce
 tō iurā societate r̄ obediēta usq; infinē stabiliū p̄ma
 nē. Id ḡ karitas erigit querentib' que dī st. ī quo
 possum' subuenire sūc nrm̄ fuit ad bonū qd appē
 tit ei licenciam̄ dare. ita nrm̄ ē bonū qd a nob̄ pe
 rit misericordiū n̄ negare. Proin qm̄ audem' p̄ eo z
 ē eo rogām̄. ut ī eo q̄ p̄o salutē sua q̄rit. man
 ei mīc p̄orrigatis. De ceto si lūt̄ q̄s uob̄ p̄ frē hy
 b̄to misum̄ aduos n̄ uenire. si iste uolūtatem
 mēā ub̄ uob̄ ī dicabit. val.

Hermāno dīl' frī. frī. v. de stemueli itimā dilectōē.
 Plurim̄ gauisi sum̄. qd cognitorum̄ te habē desidi
 um redaudi ad nos. vñ furuit' t̄ mādam̄. u sū
 mora te ad redit̄ p̄pares. n̄ p̄parat' qm̄ potes
 rehire festinges. valete.